

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensen): Jeg takker for udtalelserne om lovforslaget og skal ikke knytte så forfærdelig mange ord dertil. Jeg vil blot gerne for det høje ting ridse baggrunden op for det fremsatte lovforslag.

Man har i lang tid været uenig om, hvorvidt denne ændring skulle indføjes i sømandsloven eller i funktionærloven, og en del af arbejdet med sømandsloven i forrige rigsdagssamling gik med at få fastslået, at man ikke ønskede bestemmelsen ind i denne lov; men ikke nok med det, man fastlagde ganske koncist, hvor den skulle placeres, nemlig i funktionærloven. Jeg foreslår i overensstemmelse hermed denne ændring i funktionærloven. Jeg og ministeriet har ment, at det høje ting var berettiget til så tydelige og klare oplysninger som vel muligt; derfor har vi medtaget det sidste stykke i bemærkningerne, hvoraf det fremgår, at det altid har været praksis, at spørgsmål om, hvem der omfattes af funktionærloven, i tvivlstilfælde afgøres ved domstolene.

Den opgave, man i forrige rigsdagssamling har stillet mig, har jeg her forsøgt at løse, og jeg har ment, at det ville være rimeligt overfor det høje ting at klarlægge hele sagen. Jeg er imidlertid blevet overrasket over, at man nu bebrejder mig, at jeg gør det høje ting opmærksom på, hvilken praksis der ligger bag den funktionærlov, som man også vil have til at gælde for søens funktionærer. Jeg vil gerne sige, at det kan slet ikke være min opgave, under de vilkår, der foreligger, og sådan som jeg her har skitseret dem, at forsøge at komme med pegepinden og afgøre, hvem der hører ind under funktionærloven, og hvem der ikke omfattes af den. Jeg tror også, det høje ting vil give mig ret i, at det ville være en altfor farlig sport at indlade sig på, så det spørgsmål vil jeg undlade at komme ind på her.

Flere ærede medlemmer har udtalt ønske om en udvalgsbehandling; jeg kan selvfølgelig tilsige mit fulde medarbejderskab ved denne behandling, så samtlige oplysninger kan blive fremlagt.

Jeg har gerne med disse få ord villet tydeliggøre baggrunden for dette lovforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Erik Jacobsen: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 15 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Formanden: Punkt 2 på dagsordenen må jeg lade udgå, da den højtærede fiskeriminister på grund af bortrejse er forhindret i at være tilstede.

Man gik da til:

Første behandling af forslag til lov om forlængelse af og ændringer i lov om bortsalg af visse brugte personmotorkøretøjer.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 2765; fremsættelsen findes i tidenden sp. 5).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Aage Knudsen: Baggrunden for dette forslag til lov om forlængelse af og ændringer i lov nr. 500 af 20. december 1950 om bortsalg af visse brugte personmotorkøretøjer er den rådende mangel på udenlandsk valuta, som gør det nødvendigt stadig at begrænse importen af personautomobiler.

Ved behandlingen af det oprindelige lovforslag i efteråret 1950 blev det oplyst, at der var ca. 31 000 personer, som søgte indkøbstilladelse til nye personautomobiler, men at kun 4 000—5 000, altså kun en sjettedel, af ansøgningerne kunne imødekommes. Begrænsningen i importen af nye personmotorkøretøjer har medført meget betydelige overpriser på brugte vogne, og fra alle rigsdagens partiers side var der enighed om, at det var urimeligt, at en person eller virksomhed, som fik indkøbstilladelse til en ny vogn, skulle kunne indkassere en betydelig gevinst ved at sælge den gamle vogn til stor overpris.

Disse forhold gør sig stadig gældende, idet det på grund af valutasituationen ikke har været muligt at give importen af personautomobiler fri. Derfor kan vi fra mit partis side fuldtud tiltræde, at den nugældende lov forlænges som foreslået indtil den 1. november 1953. Med hensyn til ændringsforslaget til lovens § 3 er vi mere betænkelige. I øjeblikket er reglen jo den, at ejeren af et motorkøretøj, når dette bliver solgt ved